

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Den romantiske skole i Tyskland (1873)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 472. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992356555024.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Under Omgang med Wilhelm v. Humboldt og under Indtryk af Tidens æstetiske Ideer om harmonisk Privatliv og Statsliv, mildnes dog atter denne Ophidselse, og nu bliver den engelske Forfatning hans Ideal. Da Fr. Wilhelm III bestiger Tronen, lader Gentz sig endog henrive til at indlevere et Sendebrev til Majestæten, i hvilket han med varme Ord opfordrer ham til at indrømme Pressefrihed - Pressefrihed, der af ham selv ikke mange Aar efter betegnes som Ophavet til alt Ondt. Den fyrstetro Goethe var højst forbavset over dette Forsøg paa ligesom at ville «aftrodse» sin Suveræn Noget, og da Kongen slet ikke paaagtede Brevet, lod Gentz det hurtigt falde og sørgede kun for at bringe det i Forglemmelse. Fra nu af er det, at han bliver betalt af den engelske Regering; han sælger sig just ikke, men han bliver regelmæssigt og rundeligt betalt, lønnet for sin politiske Virksomhed i Englands Interesse. Og han behøvede Penge. Han spillede højt og levede i stadigt forviltret Samliv med Skuespillerinder og Danserinder under uophørlig Nattesvir. Derimellem kom stærke Anfald af Følsomhed og, som han skriver, «et halvt, vel behageligt, men dog udskejende Liv» med hans egen Kone. April 1801 noterer han i sin Dagbog: «Dyb Rørelse over en Hunds Død.» Under en Rejse til Weimar, hvor han træffer alle Tidens poetiske Storheder, lærer han Digterinden Amalie v. Imhof at kende, fatter en lidenskabelig Kærlighed til hende og samtidigt de bedste Forsætter om at forbedre sit Levned. Men neppe hjemkommen til Berlin skriver han: «Virkning af Forsætterne i Weimar. 23. December tabte jeg Alt, hvad jeg havde, i Lykkespil.» Han skriver endnu nogen Tid Breve paa seks til otte Ark til Amalie v. Imhof, saa bliver han rasende forelsket i Skuespillerinden Christel Eigensatz og glemmer Alt derover: *Nu er det det fuldstændige Delirium*, hedder det paa Fransk i 473 Dagbogen. Midt under alt dette forlader hans Kone ham og attraar Skilsmisse. Gentz søger samme Aften at glemme denne Genvordighed ved *Trente et quarante*. Da et længere Ophold i Berlin imidlertid af mange Grunde nu er blevet ham pinligt, ja umuligt, modtager han Tilbud om en Ansættelse i Østerrig og gaar til Wien. Her er det, at han lidt efter lidt overgiver sin hele Selvstændighed i Metternichs Hænder.